

5401 $\frac{16}{3}$ 28: 2. Beh. af F. t. L. om Udlaan af Statsmidler til Ejere af Landbrugsejend. m. m. 5402

[Niels Frederiksen.]

af disse Love i Sommerens Løb vise, at deres Bestemmelser er utilstrækkelige til at bringe den Hjælp til Landbruget i dets Vanskeligheder, som det er Rigsdagens Pligt at bringe.

Jeg skal ikke komme ind paa en Omtale af Landbrugskrisens Art og Karakter eller Enkeltheder i den Hjælp, der bør gives mod denne, men skal henvise til mine Bemærkninger derom ved Sagens første Behandling. Jeg skal heller ikke komme ind paa i Enkeltheder at omtale det Ændringsforslag, vi har stillet, udover dette, at det er det af os indbragte Forslag med en enkelt Tilføjelse vedrørende Statshusmændenes Forhold. Jeg kan i øvrigt angaaende Motiveringen for vort Ændringsforslags Berettigelse fuldt og helt holde mig til det ærede Medlem Hr. Bordings Omtale af Forholdene. Alle hans Bemærkninger var en anbefaling af det af os stillede Ændringsforslag, thi alle de Bestemmelser, som han omtalte, er i det væsentligste udtrykt i vort Forslag paa en saadan Maade, at det baade er overskueligt og klart for dem, der skal arbejde med Loven i det praktiske Liv.

Jeg har dernæst et Par Bemærkninger om det nye, som vi har stillet Forslag om i vort Ændringsforslag, nemlig en Ordning, hvorefter Afdrag paa Gæld for Statshusmændenes Vedkommende udskydes i 3 Aar. Vi mener, at det er en Kriseforanstaltning overfor Statshusmændene, som ikke vil drage Konsekvenser efter sig paa uheldig Vis. Det drejer sig om at fritage Statshusmændene for at afdrage paa fast Gæld i 3 Aar, i den Tid, hvor Landbrugskrisen er værst og størst. Derved taber Staten jo ikke andet end, at den kommer til at vente 3 Aar længere, inden Gældsposterne bliver indfriet, idet Tidsfristen for Afdrag forlænges tilsvarende. Vi har ment at kunne gaa til dette, men har ikke ment at kunne foreslaa en Ordning, hvorved Statshusmændenes forrentningspligtige Terminsydelser ved Lov kan lægges til Hovedstolen. Det ærede Medlem Hr. Bording gjorde jo ogsaa opmærksom paa, at dette kunde neppe lade sig gøre paa anden Maade, end at den private Gæld, som Statshusmændene har paadraget sig, saa ogsaa blev taget med i Overvejelserne, saaledes at der blev givet Udsættelse med Renteydelser, og denne blev lagt til Hoved-

stolen. Naar man har denne rigtige Opfattelse, bliver Resultatet, at det i vort Forslag foreslaaede: at give en Akkordordning og et Akkordlaan, der paa en rimelig Maade og med overkommelig Sikkerhedsstillelse skaber en Gældsordning lettere for Statshusmændene end for andre Landbrugere, er den rigtige Vej, den Vej, der fører til en Gældsordning, der ogsaa for disse Landbrugere har varig Værdi.

Det Ændringsforslag, som jeg her har den Ære at anbefale det høje Ting, er forelagt Husmandsforeningernes Hovedbestyrelse og har faaet denne Landbrugsorganisations Bestyrelses Tilslutning; det har været drøftet paa Landsmødet og har her faaet en Tilslutning, som viser, at store Kredse i det danske Landbrug venter paa, at en Lovgivning af den Art snarest bliver gennemført. Det har tillige den Styrke, at Departementschefen i Landbrugsministeriet har været med til at udforme de Principper, der lægges til Grund for Forslaget.

Vi har derfor ment, at det var rigtigst at stille det frem til Afgørelse af det høje Tings Medlemmer. Jeg er overbevist om, at man indenfor Venstres Landbrugsrepræsentanter vil kunne se og forstaa, at Bestemmelser som dem, vi her foreslaar, vil kunne faa Værdi for mange Tusinde Landbrugere ude omkring i Landet, og jeg er overbevist om, at hvis de ikke bliver til Lov i indeværende Samling, vil Forholdene ude i Landbruget og Krisens Udvikling og Forløb for hver Maaned, der gaar, bekræfte, at vi har vurderet Tilstanden rigtigst, idet vi har fremsat Forslag, der virkelig kunde bruges og udnyttes til Mildnelse af de Vanskeligheder, der findes i Landbruget.

Vi tiltræder og stemmer subsidiært for de af Flertallet og Ministeren stillede Ændringsforslag, og vi vil eventuelt, hvis vort Forslag forkastes, ved tredje Behandling stemme for Lovforslagene i den Form, de da faar. Vi gør det ud fra den Opfattelse, at det er det meste, vi kan naa for Tiden, og vi er interesserede i, at Loven prøves i det praktiske Liv i Løbet af Sommeren; for vi har den Opfattelse — desværre —, at vor Bedømmelse af Landbrugskrisens Vanskeligheder og Styrke berettiger og nødvendiggør, at vi, saa snart ske kan, paa ny tager dette Spørgsmaal op til Løsning paa Grundlag af de Erfaringer, vi i Sommerens